

СЕМЕЙНИ ИСТОРИИ 6

Пролетта най-сетне дойде,
но все още със студено време.
Цъфнаха първите цветя,
но децата си стояха у дома.

Ники се катереше, правеше кълба,
когато удари силно в масата своята глава.
Наложи се в болница да върви
и някой раната му да зашие.

Там за първи път на рентгена видя,
че мозъкът му има две полукълба –
едното го кара да прави бели,
а другото – добре да се държи.

При удара главата на Ники се нарани
и се включи мозъка за пакости.
Лекарите зашиха неговата глава,
но не излекуваха добрата половина на мозъка.

През следващите няколко дни
Ники започна да прави куп бели.
За да не върши повече пакости у дома,
мама реши да го заведе в приказната гора.

Летяха със самолет, влак, кола
и най-накрая стигнаха до вълшебната гора.
Царят на троловете пред тях се яви
и започна да им задава загадки.

Цялото семейство се включи в играта
и бяха допуснати до гората.
Няколко феи Ники наобиколиха
и главата му изцериха.

Ники отново имаше две здрави полукълба,
но този път командваше това, на добрите дела.
Ники искаше на феите да благодари
и букет от цветя да им подари.

Но в бързината откъсна и детелина една,
която бе с четири листа.
За нея се бе хванало човече с брада,
което закрещя: „Пускай ме веднага!“

Ники обаче не беше виждал досега
такова човече с червена брада.
„Како Лили, ела!
Намерих момченце фея.“

„Как ме нарече? Веднага ме пусни!
Аз съм леприкорн и имам много пари!“
Малкото човече гневно тропаше с крака
докато стоеше при Ники на дланта.

Лили също нежно го погали и успокои,
след което Ники го пусна да си върви.
„Ама вие наистина ли ще ме пуснете така,
Без да поискате част от моите богатства?“

„Приятелството е най-голямото богатство
на света.“
Каза Лили с най-чаровната си усмивка.
„Да!“ Ники също потвърди.
„Ела да се включиш в нашите игри!“

Леприкорните са известни с това,
че навсякъде крият своите съкровища
и затова се крият под 4-листни детелини дори,
за да не може никой да ги намери.

За първи път той срещнал деца,
които искали приятелството му вместо богатствата.
Леприкорна бързо се съгласи
и към играта на децата се присъедини.

Във вълшебната гора
Имаше прекрасни места за игра.
Те свиреха, пееха, а след това,
Слязоха под земята да търсят тролчета.

Денят бързо отлетя,
дойде време да се прибират у дома.
Леприкончето успя да ги убеди
да му дойдат на гости.

Настани ги в къщичка на дърво,
в която всички се наспаха спокойно.
На сутринта Ники започна с молби –
Леприкорна с тях в самолета да лети.

Леприкорните нямат криле и за това
техният приятел не беше летял до сега.
Набързо се съгласи и каза „ДА“!
и заедно се качиха в самолета.

Щом се прибраха у дома
го настаниха в кукленска къщичка,
а веднъж щом леприкорна заживее при теб
започва да те спохожда голям късмет.

Мама неочаквано получи много пари,
а това означаваше нови пътувания и почивки.
Лили я приеха в училище по първо желание
и там уцели прекрасна учителка и много приятели.

На тати Иво също му провървя –
уцели джакпота от лотария.
Ники, който разнасяше леприкорна в своя джоб
почна да има само весел и щастлив живот.

Започна да говори с лекота,
усмивката му печелеше всички сърца,
и докато в главата му работеше доброто полукулбо
можеше да постигне в живота си всичко!

